

Čo sa stane, keď sa k moci dostanú nezrelí a nepripravení antipolitici, konajúci protiústavne ako Matovič & spol. ?

- CZ24 News | 12. prosince 2020

V nasledujúcich riadkoch idem zrozumiteľne a nekompromisne vyjadriť zásadné argumenty o protizákonnosti konania súčasnej vlády, jej predsedu a jej ministrov v opatreniach počas núdzového stavu. Neidem špiňať a používať agresívne slová, aby som získal obrovskú čítanosť. Idem hovoriť o probléme, ktorý má byť podľa laikov výlučnou doménou právnikov. Je to hrubý omyl. Zákony majú vychádzať a vychádzajú z politických zámerov. Zámer zákonných noriem majú definovať politici. Ich obsah a vecnú štruktúru formulujú odborníci. Zámery a obsah pod dozorom odborníkov potom pretavujú do právnych formulácií ministerskí legislatívci. Právny dozor, harmonizáciu a zladenosť zákonov zabezpečuje legislatívna rada vlády. Taký je proces, povedané stručne a laicky polopate.

Čo ma oprávňuje „mudrovať“? Nuž vo svojej 23-ročnej praxi v uniforme som sa podieľal, alebo som bol garantom niekoľkých zákonných noriem. Už v rokoch 1990-1992 sme ako bojovníci za národnú slobodu predkladali viaceré iniciatívy zákonov. Vo Federálnom zhromaždení bolo tých zákonov neúrekom, nahustených do veľmi krátkeho obdobia. Ako poslanec a spoluotec štátnosti som bol aj spravodajcom jedného aktu. Neskôr v rokoch 1993 až 2000 som sa podieľal na posudzovaní a pripomienkovaní priemerne 2-3 zákonov za rok. Aj vtedy, keď som študoval na zahraničných vojenských a obranných akadémiách. Mal som napríklad priamy podiel na tvorbe a pripomienkovaní Leteckého zákona. Už ako držiteľ najvyššej civilnej leteckej licencie Dopravného pilota lietadiel.

V rokoch 2001 až 2004 po odchod do dôchodku bol podiel na tvorbe legislatívy jednou z mojich hlavných náplní. Začalo sa to prípravou až prijatím Vojenskej stratégie v roku 2001, kde som bol predsedom komisie na jej spracovanie. V takom strategickom dokumente je podiel legislatívcov minimálny, úloha jazykového korektora je možno rovnocenná s legislatívcom. Podiel nás expertov je rozhodujúci. Skončilo sa to zákonom o reforme vojenského vzdelávania (od dlhého názvu čitateľov

ušetrim). Moje rozhodnutie o odchode do výslužby bolo spečatené ignorovaním komplexu zásadných pripomienok k „Zákonu o službe profesionálnych vojakov“ garantom, ktorý manipuloval slabého a nepripraveného ministra.

Od rozhodnutia ma neodradil ani 2-hodinový rozhovor o potrebe pokračovania „otca vojenských reforiem“ vo vysokej funkcii so sľubom povýšenia na generála (mali na to 4 roky). Išiel som sa venovať svojej celoživotnej láske: lietaniu, keďže v generálskych funkciách som nemal dovolené lietať na vojenských lietadlách. Medzitým som mal možnosť posudzovať aj 2 rozhodujúce zákony, ktoré majú vplyv práve na súčasný núdzový stav: ústavný zákon 227/2002 „O bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu“. Tiež zákon 321/2002 „O ozbrojených silách Slovenskej republiky“.

Čitateľov nebudem zaťažovať procesmi, ale poviem, že to nie je nudné. Kvalita je totiž pre experta mimoriadne dôležitá, lebo raz podľa zákonov bude musieť konať. Lobisti, oligarchovia a fiškáli majú presne opačný záujem: čo najviac pokrútené paragrafy s možnosťou svojvoľnej interpretácie pre oligarchov a nimi korumpovaných politikov, umožňujúcej zárobky pre fiškálov. Prípravný proces pre uvedené aj ďalšie zákony trval niekoľko rokov.

Teraz prejdem k podstate veci, teda k ich uplatňovaniu súčasnou vládou nepripravených a nezrelých antipolitikov z nestrán a antistrán. A nech nikto odo mňa po tomto výklade nechce, aby som podporoval parlament zložený z pozbieraných individuí bez formovania v kvalitných stranách (nie takých s členstvom, ktoré sa zmestí do malej jedálne, alebo s vnútrostraníckou totalitou). Ani priamu demokraciu, v ktorej laik môže hovoriť do vážnych legislatívnych vecí, vyžadujúcich hĺbkovú expertízu, zrelosť a previazanosť. Už vôbec nie 150 volebných obvodov, ktoré budú mať každý svojho (miestnym oligarchom riadeného) poslanca, zaoberajúcim sa namiesto celoštátnych vecí Slovenska uspokojovaním lokálnych želaní svojich miestnych voličov vo volebnom obvode. Toto odo mňa nechcete! Taký stav máme: je to celá dnešná koalícia!

A teraz si povedzme výsledok „právneho“ chápania „expertov“ z nestrán a antistrán o rozhodujúcich záležitostiach súčasnosti. Začneme možnosťou vyhlásenia zákazu zhromažďovania na celom území Slovenska. Ústavný zákon 227/2002 v čl. 2 hovorí o najvyššom stupni ohrozenia bezpečnosti, vojne, že ju môže vyhlásiť len prezident a s podmienkou, že SR je napadnutá cudzou mocou. Nasledujúci odsek (2) hovorí explicitne: „Vypovedanie vojny sa vzťahuje na celé územie Slovenskej republiky.“ Aj odsek (3) hovorí o tom, že je „možné“ (nie povinné) „obmedziť základné práva a slobody“, aj „uložiť povinnosti“ a ešte predtým je podmienkou „v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas“. Pričom v rovnakom odseku vymedzuje územnú pôsobnosť „na celom území Slovenskej republiky alebo na jej časti“. Možný rozsah obmedzení je následne vymenovaný pod písmenami, vrátane písmena „h) obmedziť alebo zakázať uplatňovanie práva pokojne sa zhromažďovať...“. Čiže nariadovateľom (vládou) je možné vydať zákaz zhromažďovania pre celé územie SR a vykonávatelia (výlučne polícia, v žiadnom prípade nie vojenská polícia!!!) majú právo toto nariadenie vymáhať. Presne to isté platí pod presne rovnakými odsekmi pre nižší stupeň ohrozenia bezpečnosti, pre vojnový stav v článku 3.

Preskočíme tretí najnižší stupeň (výnimočný stav pod čl. 4) a skočíme rovno do platného núdzového stavu pod článkom 5. Ten už môže vyhlásiť aj vláda, nepotrebuje prezidenta. V odseku (1) má podmienky, kedy ho možno vyhlásiť. V podmienkach sú triky, ktoré táto vláda odignorovala, pretože pre drvivú väčšinu územia v žiadnom prípade neplatia, ale platia pre vybrané kategórie, skôr objektov (predovšetkým nemocnice, domovy dôchodcov, kúpele a pod.). Citát (aj expert aj právnik ho má a musí chápať rovnako): „(1) Núdzový stav môže vláda vyhlásiť len za podmienky, že došlo alebo bezprostredne hrozí, že dôjde k ohrozeniu života a zdravia osôb, a to aj v príčinnej súvislosti so vznikom pandémie...“ (pozn.: otázka: „máme ju?“); O územnom vymedzení vyhlásenia rovnaký odsek hovorí jasne aj pre totálnych tlkov nasledujúce: „núdzový stav možno vyhlásiť len na postihnutom alebo na bezprostredne ohrozenom území“. Vidí tam niekto možnosť vyhlásenia na celom území SR?

Splňa podmienku pandémie celé územia SR? NIE, NIE, ešte raz NIE!!! Vedia vôbec, čo je to bezprostredné ohrozenie?

Podľa citovaného ústavného zákona uvádza odsek (3) čl. 5 územné vymedzenie vyhlásenia núdzového stavu jasne ako blesk z neba toto: „...na postihnutom alebo na bezprostredne ohrozenom území...“ (vidí tam niekto „na celom území SR“ ako vo vojnovom stave alebo počas vojny?) To, čo je možné v čase núdzového stavu obmedziť v základných právach a slobodách, aj povinnostiach uvádza rovnaký odsek zoznam pod písmenami, vrátane písmena „h) obmedziť alebo zakázať uplatňovanie práva pokojne sa zhromažďovať...“. Čiže nariadením (vládou) NIE JE možné vydať zákaz zhromažďovania pre celé územie SR (iba pre vymedzené, špecifikované zariadenia, možno obce, kde môže nastať bezprostredné ohrozenie) a vykonávatelia (výlučne polícia, v žiadnom prípade nie vojenská polícia!!!) majú právo toto nariadenie vymáhať len tam. Určite nie v obci, ktorá má potvrdenú infikovanosť na úrovni 0,3%! Mimochodom, pod písmenom g) sa to týka možnosti „obmedziť slobodu pohybu a pobytu zákazom vychádzania v určenom čase a zákazom vstupu na postihnuté alebo bezprostredne ohrozené územie,“. Dnešné opatrenia sú aj v tom nulitné!

Nájde sa niekto súdny pri zdravom rozume, ktorý v tejto dikcii vidí možnosť obmedzenia pod písmenom g) aj h) „na celom území SR“? Nemôže, lebo to tam nie je!!! VLÁDA a vládne orgány môžu robiť LEN TO, ČO IM DOVOLUJE ZÁKON! Slobodný občan môže podľa Ústavy SR robiť všetko, ČO MU NEZAKAZUJE ZÁKON! Núdzový stav možno vyhlásiť len napr. pre ohrozené nemocnice, domovy dôchodcov, zariadenia v obciach, kde je počet infikovaných pandemický (ani nie v celých katastroch=obciach, už vôbec nie v okresoch)!!!

Ešte je otázka či nejaký ministrík obrany, ktorého premiér sa hrajá na vojnu (bez vyhlásenia vojny prezidentom) môže použiť vojenských policajtov proti občanom na zabezpečenie poriadku. Po odpovedi si musíme odskočiť do zákona č. 321/2002 „O ozbrojených silách Slovenskej republiky“. Poslanie, teda „Úlohy a použitie ozbrojených síl“ definuje tentoraz § 4 uvedeného zákona v odseku (1) takto: „...Hlavnou úlohou ozbrojených síl je brániť Slovenskú republiku pred napadnutím cudzou mocou, brániť jej zvrchovanosť, územnú celistvosť, nedotknuteľnosť hraníc...“ Vidí tam niekto príčetnú formuláciu napr.: „zabezpečovanie verejného poriadku“? Nemôže vidieť, lebo tam NIE JE. Otázka je, čo iné sa požaduje od ozbrojených síl v núdzovom stave? To uvádza odsek (2): „Povinnosťou ozbrojených síl je podieľať sa aj na plnení úloh v čase výnimočného stavu alebo núdzového stavu, pri ktorom sú ohrozené životy a zdravie osôb alebo majetok.“

Čo tieto vety hovoria pre gramotných expertov? V prvom rade je jasné, že doménou ozbrojených síl je vojna a vojnový stav. V druhom rade, že majú povinnosť sa (len) podieľať na plnení úloh počas núdzového stavu (ktorý je mimochodom doménou záchranných zborov). Ale nie pri zaistovaní bezpečnosti, čiže zabezpečovaní verejného poriadku proti porušovateľom zákona (to v treťom rade), lebo túto úlohu tam nemajú. Čo to v praxi znamená? Môže postaviť stany, prístrešky, vojenskú nemocnicu, môže prevážať infikovaných, môže vyšetrovať symptomatických. V iných núdzových situáciách môže postaviť pontónový most, atď. Ale vojak sa nemôže pod hrozbou vyhrážok dotknúť zdravých civilov bez symptómov bez ich beznátlakového súhlasu. Ďalšia otázka: môže poslať ministrík vojenskú políciu, ktorá má vo svojom zákone oprávnenia voči civilným osobám len vo vojenských objektoch? NEMÔŽE! Odsek (4) im ukladá aj povinnosť pomáhať pri odstraňovaní následkov núdzového stavu. Môže toto vláde odsúhlasiť a legitimizovať Ústavný súd? NEMÔŽE! Diskreditoval by sa!

Dostal som otázku, čo by som robil keby som bol náčelník generálneho štábu, keď som vraj taký múdry? Je to jednoduché: v prvom kroku by som splnil svoju povinnosť experta a hlavného poradcu ministra vo vojenských otázkach. Čiže by som mu oznámil, že ozbrojené sily nesmú splniť rozkaz podľa nariadenia, lebo je to protizákonné, aj protiústavné. Zároveň by som mu dal návrhy alternatív, ktoré zákonné možnosti ozbrojené sily majú. Keby trval na splnení rozkazu, oznámil by som mu

najprv ústne, následne písomne, že protiústavný rozkaz nesplním a vojská proti občanom nevyšlem! Vojská polícia by na rozkaz ministra musela ísť na miesto, ale odo mňa by im boli písomne vydané „pravidlá zásahu“, podľa ktorých by dostala vojenské odborné nariadenie chrániť ústavnosť a ústavné slobody občanov, v prípade nutnosti vytvorením ochranného kordónu na ochranu ich zdravia a životov. Potom by som odovzdal prezidentovi moju ústnu a následne písomnú demisiu s odôvodnením! Rovnako má konať v danej situácii velenie, teda prezídium polície. Podobne som už v minulosti konal, naposledy som ministrovi obrany, ktorý chcel do zákona o reforme vojenského vzdelávania začiatkom roka 2004 presadiť pod tlakom lobistov riešenie totálne proti princípom reformy oznámil, že ak to zmenia, okamžite rezignujem z funkcie s verejným zdôvodnením príčin. Neraz som z dôvodu zásadovosti nemal na ružiach ustlané. Ibaže, zostala mi dôstojnosť a česť dôstojníka. Či si myslím, že to najvyšší urobia? Kedže som už 43 rokov letec, zostanem pevne na zemi.

Autor: Ing. Peter Švec, p.s.c., RCDS, plk. gšt. v.v.

Zdroj:

<https://www.armadnymagazin.sk/2020/12/10/co-sa-stane-ked-sa-k-moci-dostanu-nezreli-a-nepripraveni-antipolitici-konajuci-protiustavne/>